

Ud over det er det mest småpenge og mindre sager, der præger regeringens aftale med Dansk Folkeparti. Vi er da enige i, at man skal tage sig af enlige og efterladte katte, og vi støtter også, at der kommer nyt tag på Roskilde Domkirke, ligesom der er aftalt penge til pasning af historiske grave. Det er alt sammen udmærket, men helt ærligt: Det lyder lidt, som om vi sidder i et byråd i en kommune, der endnu ikke er blevet til en storkommune.

Den omsorg for en række mindre områder gør det faktisk endnu mere tydeligt, at dér, hvor der er brug for at tage fat om samfundets rigtig store og alvorlige problemer, er der tomt, der er ingenting hverken på beskæftigelses-, miljø- eller uddannelsesområdet.

Derfor omfatter de ændringsforslag, vi har stillet, ikke bare yderligere en række småting, der skal gives penge til. Vi har med vores forslag søgt at tegne en principielt anden linje end den, der bærer den finanslov, regeringen har fremlagt og lavet aftaler om.

Enhedslistens forslag går først og fremmest ud på at sikre flere et arbejde, og med vores forslag opnås fire vigtige mål på en og samme tid:

For det første en forbedring af levevilkårene for dem, som kommer i arbejde, der i dag er presset udenfor.

For det andet en forbedring af velfærden gennem flere ansatte, hvor der er behov.

For det tredje at vi får fremmet produktionen inden for økologi og miljø.

For det fjerde at der kommer til at være mindre nedslidning og en lavere grad af udstødning fra arbejdsmarkedet.

I dag er der 800.000 mennesker i den arbejdsdygtige alder uden for arbejdsmarkedet. De er arbejdsløse, nedslidte eller på alt for tidlig pension. Vi bruger milliarder af kroner til arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, administration og aktivering af de arbejdsløse. De penge kunne vi i stedet for bruge på at ansætte de arbejdsløse i rigtige stillinger til overenskomstnæssig løn. I den offentlige sektor er det tilmed gratis, fordi lønnen modsvares af sparede dagpenge, mere skat, når folk kommer i arbejde, og så selvfølgelig mindre sociale udgifter. På den måde kunne dagpengene og ikke mindst samfundets menneskelige ressourcer bruges langt mere aktivt.

Kl. 15.35

Det danske arbejdsmarked er præget af voldsom nedslidning og udstødning. Når vi taler om, at der er 800.000 arbejdsløse, som vi gerne vil have i arbejde, betyder det, at alle og enhver,

der ønsker at arbejde, skal tilbydes et arbejde, og at de, der er kommet på efterløn eller førtidspension, selvfølgelig ikke skal tvinges i arbejde, men vi ønsker en forbedring af arbejdsmarkedet, sådan at der bliver mindre udstødning og nedslidning og der dermed kommer færre på efterløn og på førtidspension og færre, der bliver sygemeldt på grund af stress.

Udstødning fra arbejdsmarkedet nedbringes ikke ved, at man fjerner efterlønnen, som nogle partier åbenbart tror. Udstødning mindskes kun, hvis vi gør noget ved det, der er problemet, altså det, der er årsagen til, at folk går på efterløn, og det er, at der er for høj grad af nedslidning på arbejdsmarkedet, fordi tempoet stiger og stiger i en fuldstændig hovedløs konkurrencespiral.

I stedet for hele tiden at tænke på de arbejdsløse som nogle mennesker, der skal piskes til at tage de job, der alligevel ikke eksisterer, skal man se arbejdsløsheden som en mulighed for at få stillet nogle behov og løst nogle opgaver, som det private arbejdsmarked ikke løser eller på nogen måde kan forventes at løse. Man skal se hver enkelt arbejdsløs som det ressourcefulde menneske, vedkommende er, og de ressourcer skal vi selvfølgelig bruge til gavn for os alle i samfundet.

For arbejdsløshed er ikke bare en ulykke for dem, der rammes af arbejdsløsheden. Arbejdsløshed er ganske simpelt et spild af menneskelige ressourcer, og vi i Enhedslisten ser arbejdsløsheden og den arbejdsløse som en ressource og en mulighed for at kunne løse nogle samfundsmæssige behov.

Den høje arbejdsløshed giver altså mulighed for, at samfundet kan udvide velfærden, hvor der er brug for det, at vi kan sikre bedre arbejdsvilkår, hvor der i dag sker for stor en nedslidning af arbejdskraften, at vi kan stille boliger nok til rådighed for befolkningen, at vi kan ændre arbejdsmarkedet, så udstødningen fra arbejdsmarkedet mindskes, og at vi kan fremme en samfundsudvikling, hvor der er mere velfærd, mere økologi og mere bæredygtighed, hvor vi kan skabe en produktion, hvor der sættes på produkter og ydelser, der er brug for, og hvor udviklingen bidrager til større global ansvarlighed.

Det er i det lys, man skal se vores forslag om at øge antallet af ansatte kraftigt inden for velfærdsområderne, særlig inden for de områder, hvor nedslidningen er størst. For eksempel mener vi, at man hurtigst muligt skal ansætte så mange flere som muligt inden for rengøringsar-